

Az Úr szeretete fontosabb, mint a tanok - Zac Poonen

No Doctrine Is As Important As a Fervent Devotion to the Lord Himself

by Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/wftw/no-doctrine-is-as-important-as-a-fervent-devotion-to-the-lord-himself>

Ha megfigyeljük a gyülekezetek történetét, akkor láthatjuk, hogy Pál három évet töltött Efézusban és éjjel nappal tanította őket (Ap.csel. 20:31). Ez azt jelenti, hogy az efézusi hívők több száz tanítást hallottak Páltól. Az Úr sok rendkívüli csodát tett Pál keze által közöttük. (Ap.csel. 19:11). Tőlük áradt ki Isten igéje Kis-Ázsia többi gyülekezetére két évig és megtapasztaltak ébredést is (Ap.csel. 19:10 és 19). Az apostoli időkben az összes gyülekezet közül ők voltak a legkiváltságosabb helyzetben. Abban az időben kétség nélkül ők voltak szellemileg a legérettebb gyülekezet Kis-Ázsiában. Láthatjuk Pál efézusiaknak írt leveléből, hogy náluk nem volt szükség hibák helyreigazítására. Ez Pálnak a többi gyülekezethez írt leveleiből látható.

Amikor azonban Pál elhagyta Efézust figyelmeztette a véneket, hogy a későbbiekben rosszra fognak fordulni a dolgok, a gyülekezet új vezetősége idején. Azt mondta nekik, hogy jönni fognak közéjük és közülük is támadnak ragadozó farkasok, akik fonák dolgokat beszélve, az Úr helyett magukhoz vonzzák az embereket (Ap.csel. 20:29-30).

Amíg Pál az efézusi gyülekezetben volt, nem mertek a farkasok odamenni. Pál hűséges „ajtónálló” volt (Lásd Márk 13:34), aki az Úr szellemi felhatalmazásával rendelkezett. Fel volt kenve, mert félté Istent, aki az Úr és nem a saját hasznát kereste. Azon felül elegendő szellemi megkülönböztető képességgel is rendelkezett, hogy felismerje az Efézusban lévő vének rossz szellemi állapotát és ezért tisztában volt vele, hogy a dolgok el fognak romlani, amint magukra hagyja a gyülekezeti véneket.

Pál nem prófétált a véneknek az Efézusban később bekövetkezendő helyzetről. Nem. Egyszerűen csupán figyelmeztette őket. Nem kellett volna annak úgy történnie, ahogyan megjósolta, ha a vének megítélték volna magukat és megtértek volna.

Jónás annak idején Ninive pusztulásáról prófétált, de az nem úgy történt, ahogyan megjósolta, mert az emberek megtértek Ninivében. Az efézusi gyülekezet is elkerülhette volna a Pál által megjósolt sorsát.

A későbbiekből látható, hogy az efézusi gyülekezet vezetősége nem vette komolyan Pál figyelmeztetését, nem fogadta el azt az Úrtól valónak.

Az első század végén a harmadik generáció jutott hatalomra és ekkor a dolgok valóban rosszra fordultak. A tanításaik még mindig helyesek voltak és buzgók voltak a Krisztusban való cselekedetekben. Valószínűleg még egész éjszakás ima összejöveteleik vagy más speciális összejöveteleik is lehettek. A szellemi állapotuk

azonban olyan rossz volt, hogy az Úr levette a kezét a gyülekezetről. Mi volt a bűnük? Elveszítették az első szeretetüket (Jelenések 2:4-5).

Mire tanít minket az efézusi gyülekezet története? Pontosan arra, hogy a tanítások helyessége nem fontosabb, mint magának az Úrnak a szeretete. Egy és csakis egy igazi ismertető jele van egy gyülekezet szellemi állapotának, mégpedig az, hogy Jézus élete egyre inkább megnyilvánul a magatartásukban és ennek forrása magának az Úrnak való növekvő személyes odaszánásuk.

Pál istenfélő ember volt, odaszánt és hűséges apostol, aki elkötelezett volt az Úr felé az élete végéig. Mindenhol arra figyelmeztette a hívőket, hogy a Sátán megpróbálja minden lehetséges módon „eltávolítani őket a Krisztus iránt egyenességtől” (2 Korinthus 11:3).

A „vízbe való bemerítkezéssel” és a „Szent Szellemmel való betöltekezéssel” kapcsolatos tanításbeli hibák nem olyan veszélyesek, mint a Krisztusnak való személyes odaszánás elvesztése. Ennek ellenére sok hívő sohasem érti ezt meg.

-§ -

Christian Fellowship Church, Bangalore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor (<https://keskenyut.wordpress.com>)